

La Merope

DOMÈNEC TERRADELLAS

Dijous 20 de febrer del 2025, a les 19.30h

VERSIÓ CONCERT *Temporada 2024-2025*

Amb el suport de

**Gran Teatre
del Liceu**

Òpera en tres actes

Llibret d'Apostolo Zeno

Estrena absoluta: 1743 al Teatro delle
Dame de Roma

Estrena a Barcelona: 07/1955 al Jardí dels
Tarongers a Can Bartomeu

Estrena al Gran Teatre del Liceu

Fitxa artística

Polifonte

Valerio Contaldo

Merope

EmÓke Baráth

Epítide

Francesca Pia Vitale

Argia

Sunhae Im

Trasimede

Paul-Antoine Bénos-Djian

Licisco

Margherita Maria Sala

Anassandro

Thomas Hobbs

Orquestra **AKADEMIE FÜR ALTE
MUSIK BERLIN**

Director Francesco Corti

Acte I: 1 h 25 min

Pausa: 30 min

Acte II: 1 h 15 min

Durada total aproximada: **3 h 10 min**

Gran Teatre
del Liceu

Akademie für Alte Musik Berlin

Violí I

Georg Kallweit, concertino
Kerstin Erben
Edi Kotlyar
Thomas Graewe

Violí II

Yves Ytier
Dörte Wetzel
Gudrun Engelhardt
Erik Dorset

Viola

Clemens-Maria Nuszbaumer
Monika Grimm

Violoncel

Luise Buchberger
Antje Geusen

Contrabaix

Kit Scotney
Raivis Misjuns

Clavicèmbal

Raphael Alpermann

Tiorba

Michael Freimuth

Flauta

Laure Mourot
Emiko Matsuda

Oboe

Xenia Löffler
Michael Bosch

Trompa

Jana Švadlenková
Miroslav Rovenský

Fagot

Claudius Kamp

Trompeta

Ute Hartwich
Sebastian Kuhn

Timpani

Francisco Manuel Anguas Rodriguez

Resum argumental

Antecedents

Messènia és un regne del Peloponès governat per Cresfonte i la seva esposa Merope. Afamat de poder, Polifonte ordena al sicari Anassandro l'assassinat del rei i dels seus fills, d'entre els quals un, Epítide, aconsegueix escapar-se a un regne veí. Des del tron, Polifonte pretén casar-se amb Merope, però ella li demana deu anys d'espera. Mentrestant, Epítide s'ha promès amb Argia, filla del rei Tideo, de la veïna Etòlia. Polifonte reté Argia com a ostatge quan, d'incògnit, Epítide torna a Messènia sota la identitat de Cleonte.

Acte primer

Epítide, fent-se passar per Cleonte, arriba a Messènia i evoca la memòria del seu pare Cresfonte abans de maleir l'usurpador Polifonte davant de l'estàtua d'Hèrcules. El jove pregunta a Trasimede, cap del consell de Messènia, la raó per la qual el país es troba desolat. Trasimede explica que fa deu anys el rei Cresfonte, així com els seus fills, va morir assassinat a mans d'Anassandro.

La porta del temple s'obre i en surt Polifonte abans d'escoltar l'oracle, que prediu la caiguda de l'usurpador.

Mentrestant, Merope està sota pressió perquè s'acaben els deu anys que hauria demanat a Polifonte per casar-s'hi. Licisco, ambaixador del rei Tideo, informa la reina de la situació del captiveri d'Argia i de la tensió entre els regnes d'Etòlia i Messènia. Polifonte al·lega que retenir la jove es va fer per la fugida d'Epítide, tot i que Licisco afirma que el jove fill de Merope és mort.

Polifonte pressiona Merope sobre el matrimoni i la reina respon que prefereix morir abans que casar-se amb l'home que odia.

Acte segon

Epítide, encara d'incògnit, és rebut per Polifonte i Merope. Quan veu la seva mare, queda consternat, tot i que ella no el reconeix. Quan Epítide, sota la identitat de Cleonte, narra la mort del fill de la reina, Merope no tan sols no el creu sinó que creu que Cleonte va estar implicat en l'assassinat del fill. Anassandro revela a Polifonte el secret de Cleonte.

Acte tercer

Polifonte vol utilitzar Merope per tal de matar el fals Cleonte. Mentrestant, Argia i Epítide es retroben. Covardament, Polifonte ordena assassinar Anassandro, l'únic que sap que l'usurpador hauria mort l'antic rei. Però Trasimede protegeix en un primer moment Anassandro, el qual, abans de morir, revela tota la veritat. Merope llegeix en una falsa carta escrita per Polifonte que Cleonte hauria mort realment Epítide. Quan aquest es presenta davant de Merope per escoltar la sentència, Argia entra per revelar la veritat. Polifonte serà finalment condemnat i Epítide pujarà al tron de Messènia.

Compositor

Conegut a Itàlia com a Domenico Terradeglias, el català Domènec Terradelles va néixer a Barcelona el 1713 i va morir a Roma el 1751, assassinat —diuen— per sicaris a les ordres del també compositor Jommelli, que, segons la llegenda, envejava la fama del seu rival. Tanmateix, les causes de la mort del músic barceloní (amb hipòtesis que van de l'assassinat al suïcidi) continuen sent fosques.

Deixeble de Francesc Valls (mestre de capella de la catedral de Barcelona), amb 19 anys Terradelles es va traslladar a Nàpols, on va ser alumne de Francesco Durante i Gaetano Greco al Conservatorio dei Poveri di Gesù. Amb 23 anys va estrenar l'oratori *Giuseppe riconosciuto*, i el 1739 la primera de les (sembla) 15 òperes del seu catàleg, *Astarto*.

Traslladat a Roma, va centrar-se en la música sacra fins que, entre el 1746 i el 1747, va residir a Londres com a director del King's Theatre, on va representar *Annibale in Capua*, *Mitridate* i *Bellerofonte*. Posteriorment va residir a París i, de tornada a Itàlia, es va establir a Torí i a Venècia abans de tornar a Roma, on presentaria la seva darrera òpera, *Sesostrí, re d'Egitto*, el 1751. Tres anys més tard, aquest títol arribava al Teatre de la Santa Creu de Barcelona en el que seria el primer espectacle operístic d'autoria catalana vist a la ciutat.

L'obra de Terradelles, eminentment vocal, inclou motets i oratoris, a més d'una quinzena d'òperes.

Llibret i llibretista

El llibret d'Apostolo Zeno es basa en l'obra *Cresfontes*, d'Eurípides, una tragèdia avui perduda. Jommelli també va escriure una òpera amb el mateix llibret.

Zeno (1668-1750), juntament amb Pietro Metastasio, va ser un dels principals autors de llibrets del segle XVIII. Poeta i dramaturg, el 1691 va fundar, a la seva Venècia nadiua, l'Accademia degli Animosi, i va escriure més de 60 peces dramàtiques, entre d'altres llibrets d'òpera. El de *La Merope* va ser escrit el 1711 i va ser objecte de diverses òperes de Gasparini, Vivaldi, Jommelli i Traetta, entre d'altres, a més de Terradelles.

Estrena

La Merope es va estrenar al Teatro delle Dame de Roma el 3 de gener del 1743. Va ser precisament gràcies al seu èxit que el músic català va poder ser contractat com a mestre de capella de San Giacomo degli Spagnoli, a Roma. El 1955 va presentar-se al jardí dels tarongers de la Casa Bartomeu de Barcelona, en l'edició preparada per Robert Gerhard.

AMB
EL TELÓ
ABAIXAT

Gran Teatre
del Liceu